तस्यलिंगानांमूर्तीनामीक्षणमर्हणादिर्येषांवंदनादीनांतैश्च ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ निर्जितः षण्णांकामक्रोधलोभमोहमदमत्सराणां इंद्रियाणांवावर्गोयैः ॥ ३३ ॥ भगवद्रतेर्लिंगान्याह निशम्येतित्रिभिः गुणान्भक्तवात्सल्यादीन् अतिहर्षेणउद्गताःपुलकाःअश्रूणिचतैर्गद्गदंयथाभवत्येवंप्रोत्कंठः मुक्तकंठोयथाभवतितथाउद्गायतिरौतिनृत्यति ॥३४॥ ३५॥ तस्यभावःचेष्टादिः तस्यभावोभावना तेनानुकृते आशयाकृतीमनःशरीरेयस्य निर्दग्धं बीजमज्ञानमनुशयोवासनाचयस्यसः एवंभक्तिप्रयोगेणअधोक्षजंसम्यगेतिप्राप्नोति ॥ ३६ ॥ ततःकिमतआह अधोक्षजस्यालंभंमनसास्प

श्रद्धयातत्कथायांचकीर्तनैर्गुणकर्मणाम् ॥ तत्पादांबुरुहध्यानात्तल्लिंगेऽक्षार्हणादिभिः ॥ ३१ ॥ हरिःसर्वेषुभूतेषुभगवानास्तईश्वरः ॥ इतिभूतानिमनसाकामैस्तैःसाधुमानयेत् ॥ ३२ ॥ एवंनिर्जितषड्वर्गैःक्रियतेभक्तिरीश्वरे ॥ वासुदेवेभगवतियया संलभतेरतिम् ॥ ३३ ॥ निशम्यकर्माणिगुणानतुल्यान्वीर्याणिलीलातनुभिःकृतानि ॥ यदाऽतिहर्षोत्पुलकाश्रुगद्गदंप्रोत्कंठउद्गायतिरौतिनृत्यति ॥ ३४ ॥ यदाग्रहग्रस्तइवक्वचिद्धसत्याक्रंदतेध्यायतिवंदतेजनम् ॥ मुहुःश्वसन्वक्तिहरेजगत्पतेनारायणेत्यात्मगतिर्गतत्रपः ॥ ३५ ॥ तदापुमान्मुक्तसमस्तबंधनस्तद्भावभावानुकृताशयाकृतिः ॥ निर्दग्धबीजानुशयोमहीयसाभक्तिप्रयोगेणसमेत्यधोक्षजम् ॥ ३६ ॥ अधोक्षजालंभमिहाशुभात्मनःशरीरिणःसंसृतिचक्रशातनम् ॥ तद्ब्रह्मनिर्वाणसुखंविदुर्बुधास्ततोभजध्वंहृदयेहृदीश्वरम् ॥ ३७ ॥ कोऽतिप्रयासोऽसुरबालकाहरेरुपासनेस्वेहृदिछिद्रवत्सतः ॥ स्वस्यात्मनःसख्युरशेषदेहिनांसामान्यतःकिंविषयोपपादनैः ॥ ३८ ॥

र्शम् पाठांतरेतस्याश्रयणं अशुभात्मनःअशुभःरागादियुक्तआत्मामनोयस्य संसृतिचक्रशातनम् तन्निवर्तकंबुधाविदुः तदेवब्रह्मनिर्वाणंलयोमोक्षः तदात्मकंसुखंविदुः हृदीश्वरमंतर्यामिणम् ॥ ३७ ॥ भक्तिरशक्येतिचनमंतव्यमित्याह कइति छिद्रवत् आकाशवत् हृदितिष्ठतः विषयाणामुपपादनैरर्जनैःकिम् तत्रहेतुःसर्वदेहिनांसामान्यतःविषयनिष्ठत्वे सूकरादिसाधारण्यापत्तेरित्यर्थः नचैवमादौपौनरुक्त्यदोषः नारदोक्तानुवादरूपत्वादस्यप्रकरणस्य ॥ ३८ ॥